

Beretning fra undersøgelseskommissionen vedrørende Dag Hammarskjolds og medlemmer af hans følges død (22).

Den 16. plenarforsamling vedtog den 26. oktober 1961 enstemmigt en resolution om nedsættelse af en international kommission, bestående af fem medlemmer, som skulle lede undersøgelserne af årsagerne til den ulykke, der ramte generalsekretær Hammarskjold og medlemmer af hans følge, og afgive beretning derom. Ifølge beretningen, der blev afgivet den 24. april 1962, har kommissionen undersøgt sådanne forhold som kunne tænkes at have forårsaget flyvekatastrofen, såsom sabotage, angreb, menneskelige fejltrin, materielle og tekniske fejl. Kommissionen fandt det ikke bevist, at et af disse forhold kunne have været årsagen, men ville dog ej heller udelukke nogen af disse muligheder.

Ved forelæggelsen af kommissionens beretning udtalte Nepals repræsentant i sin egenskab af formand for kommissionen bl. a., at Dag Hammarskjolds flyvemaskine havde overfløjet Ndolas lufthavn ca. 10 minutter over midnat den 17. september 1961 (lokal tid) Piloten havde rapporteret, at lufthavnens lys var i sigte og at han forberedte landing, ligesom han angav maskinens flyvehøjde. Maskinen fløj derefter mod vest for at foretage en vending og komme tilbage til lufthavnen og lande. Den faldt ned ca. ni miles vest for lufthavnen, da den næsten havde fuldført vendingen. Landingshjulene var ude og fastlåse; bremseklapperne var i en position, der svarede til det pågældende øjeblik af landingsmanøvren. Motorerne syntes at have arbejdet med den for landingsfarten normale kraft. Der var intet tegn på for stor hastighed, på at der skulle være opstået brand, eller på noget brud på flyvemaskinen før den ramte trætoppene. Kommissionen havde derfor fastslået, at bortset fra flyvehøjden var maskinens indflyvning normal i nedstyrtningsojeblikket; men maskinen havde været næsten 2000 fod længere nede, end den skulle have været. Der havde ikke været basis for nogen juridisk konklusion om, hvordan det gik til, at flyvemaskinen var for langt nede.

Plenarforsamlingen tog i en resolution, som var forelagt af Ceylon, Congo (Leop.), Cypern, Ghana, Honduras, Indien, Liberia,

Libyen, Mauretanien, Marokko, Nigeria, Tunis og Den forenede arabiske Republik, kommissionens beretning til efterretning og anmodede endvidere generalsekretæren om at holde plenarforsamlingen underrettet om enhver ny oplysning i sagen, han måtte få kendskab til. Resolutionen vedtoges med 66 stemmer for, ingen imod og 11 abstentions. (Østmagterne).

Beretning om De forenede Nationers beredskabsstyrke (32a).

Plenarforsamlingen tog den 20. december generalsekretærens beretning om Gaza-styrken til efterretning.

Valg til råd og til fredsobservationskommissionen.

(Dagsordenens pkt. 15, 16, 17, 19).

Sikkerhedsrådet (15).

Valgene til sikkerhedsrådet fandt sted ved hemmelig afstemning den 17. oktober.

Først valgtes Philippinerne med 95 stemmer for en eetårig periode fra 1. januar 1963. (Efter underhåndsftale indgået i 1961 var en 2-årig termin (1962-63) efter 9 resultatløse afstemninger blevet delt mellem Rumænien og Philippinerne, således at Rumænien valgtes for det første år.).

Til afløsning af Chile, Den forenede arabiske Republik og Irland, hvis terminer udløb 31. december 1962, havde følgende lande anmeldt kandidatur: Norge, Afghanistan, Brasilien, Iran, Marokko, Mauritanien, Nigeria og Ethiopien.

Ved første afstemning valgtes Brasilien (91 stemmer) og Norge (85 stemmer). Marokko fik 57 stemmer, Nigeria 30, og Iran 28. Ved ny afstemning valgtes derefter Marokko med 73 stemmer.

Rådet består herefter i 1963 af følgende medlemmer: de fem faste medlemmer (Frankrig, Kina, Sovjet, Storbritannien og USA) samt Brasilien, Ghana, Marokko, Norge, Philippinerne og Venezuela.

Det økonomiske og sociale Råd (16).

De seks medlemmer af Det økonomiske og sociale Råd, hvis valgperiode udløb 31.